

KÂMÎ'NİN TUHFETÜ'Z-ZEVRÂ ADLI MESNEVİSİ

Ali YILDIRIM*

"Edimeli Efendi" lakabıyla tanınan Kâmî, H.1059(1649) yılında Edirne'de doğmuştur. Babası Gûlşenî tarikati şeyhlerinden Şeyh İbrahim-i Gûlşenî'dir. İyi bir öğrenim gören Kâmî, zamanın ustad şâhsiyetlerinden Neşâtî ve Ankaravî Mehmet Efendi'den özel dersler almıştır. Mülazemetini müteakip değişik pek çok medresede müderrislikler yaptıktan sonra H.1116(1704-5) yılında Medine-i Münevveré payesiyle Bağdat'a kadı tayin edilmiştir.

İyi bir şair olmanın yanında mütedeyyin biri olduğunu da anladığımız Kâmî, bunu şiirlerinde samimi duygularla dile getirir:

Tâ'at-ı pencgâneden ayrılma Kâmiyâ
Nefs ü hevâ gedikleri kullukla beklenür
Kâmiyâ bâr-ı gûneh mânend-i kûh-ı âhenîn
Vây hâle geçmese sûhân-ı istîgfârdan
Onun dindar birisi olmanın yanında Mevlevîlige olan muhabbetini ve babasının da şeyhi olduğu Gûlşenî tarikatine mensup olduğunu anlıyoruz:
Kabr-i Mevlânâda kurbân olmak ister Kâmiyâ
Âsitânın berây-ı intisâb eyler semâ'

Gûlşenîyüz biz çerâg-ı Rûşenîden yanmışuz
Mest-i medhûşuz bu gün sahbâ-yı aşka kanmışuz
Kâmî, Bağdat'a kadı olarak gittikten sonra burada iki ayrı mesnevî yazmıştır. Bunlar Tuhfetü'-Zevrâ ve Behçetü'l-Feyhâ adlı eserlerdir. Ancak sözkonusu eserler, Şeyhî'nin Vekâyi'ü'l-fudalâ adlı eserinde yanlışlıkla Tuhfetü'l-vüzerâ ve Behçetü'n-nu'amâ imasıyla geçmektedir. Tuhfetü'l-vüzerâ, bu kaynağa istinaden olsa gerek Sicill-i Osmâni'de de aynı yanlışlıkla geçmektedir. Bu yanlışlık daha sonraki bir takım kaynaklarda da devam etmiştir. Hatta Büyük Türk Klasikleri ve F. Kadri Timurtaş'ın yazdığı Türk Edebiyatı Tarihi adlı eserlerde Tuhfetü'l-vüzerâ adlı eserin burada medfun meşhur vezirleri anlattığı şeklinde yanlış bir yorum da karşımıza çıkmaktadır.

Kâmî'nin sözkonusu eseri Millet Kütüphanesi Ali Emiri Efendi Manzum Eserler kısmı 373 numara kayıtlı olan divan nûşasının baş tarafında, her sayfada 21 satır olmak üzere toplam 15 varak içinde yer almaktadır.

* Yrd.Doç.Dr, Fırat Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü

Eserin adında geçen Zevrâ, Bağdat'ın diğer adlarından birisidir. Burada yazdığı diğer eseri olan Behçetü'l-Feyhâ'da, Bağdat havalısındaki isyan, eşkiyalık ve bunların te'dibinde Hasan Paşa'nın başarılarını da yakından takip eden ve bunları titizlikle ifade eden Kâmî'nin çevresiyle ilgili biri olduğunu anlıyoruz. İyi bir gözlemci olan Kâmî, çevreyi ve olayları objektif olarak görüp, değerlendirmiştir. Diğer şiirlerine göre yalnız bir dille kaleme aldığı bu eserinde onun araştıran, irdeleyen, gerektiğinde tenkit eden yönünü de müşahede etmekteyiz. Sözkonusu eserinde, kutsal telakki edilen bu yerleri, zamanın şartları içerisinde ulaşım ve iletişiminden uzak Anadolu insanına ulaştırarak önemli bir görevi de yerine getirmiştir. Kendisinin mütedeyyin yapısının da ona, bu havalideki evliya ve din ulularının türbe ve merkadlerini ziyaret etme ve tanıtımında etkisi olduğu şüphesiz.

Feilatün/ mefailün/ fa'ülün kalıyla yazılan bu eser, Allah'a hamd ve sebeb-i te'lif bölümüyle başlamakta, Hz. Peygamber ve dört halife övgüsünde devam etmektedir. Daha sonra babasının yetmiş yıl önce burayı ziyaret etmesi ve burada gördüğü bir rüyasının, kendisinin yetmiş yıl sonra Bağdat'a gelmesi ile gerçekleştigi anlatıldığı bir bahis konusudur:

Eyler seni çok zamân mu'ammer

Âhir bir oğul ider müyesser

Oldukda nice sinîn mâzî

Ol olsa gerek bu şehre kâzî

Gel vâkı'anın zuhûrını gör

Înkâr idene dimez misin kör

Yetmiş yıl idi vukû'i ammâ

Şimdi geldi cevâb-ı lem-mâ

Daha sonra burada medfun olan evliya ve din ulularının merkadlerine yaptığı ziyaretleri, onlara birer başlık açarak anlatmıştır. Bu kısımlarda sözkonusu din ulularının vasıflarını, kerametlerini, hizmetlerini anlatmış, bazlarının merkadlerinin bakımsızlığı ve garıplığı karşısında üzüntülerini dile getirmiştir. Kâmî'nin bu ziyaretleri sadece Bağdat ile sınırlı kalmamış; Basra, Kufe, Kerbela olmak üzere yörenedeki diğer kutsal yerleri görmüş ve eserinde zikretmiştir.

Kâmî, bu eserinde hakkında bilgi verdiği meşhur din uluları sırasıyla şunlardır. Hz. Hüseyin, İmâm-ı Kâzım, İmâm-ı Askerîn, İmâm-ı A'zam, Şeyh Şîblî, Ebu'l-Hüseyin Nûrî, Şeyh Bişr-i Hâfi, Ebu'n-Necîb Ârif, Cenâb-ı Cibî, Şîhâb-ı Sûhreverdi, Şeyh Azîz Tâyî, Azîz-i Ma'rûf, Cüneyd-i Bağdâdî, Cenâb-ı Mansûr, Cenâb-ı Behlûl, İmâm-ı Hanbel.

Tuhfetü'z-Zevrâ Li-Hazreti Kâmi Sellemehullah

El-hamdü li-gâfîri'l-hatâyâ
Ve's-şükri li-vâhibi'l-atâyâ

Şâyeste-i hamd o kâdir-i pâk
Nâ-mahrem-i künhi çeşm-i idrâk

Şâyân-i senâ-i küll-i mevcûd
Zerrât-i cihâna fâyzü'l-cûd

Her zerre aña zebân-i hâmid
Bâdi-i mesâlik-i mehâmid

Hamdiyle olur dehen gül-i ter
Tûfî-i zebâna şükri şeker

İtdi heme âlemi müsebbih
Fermân-i 'bi-hamdihi fesebbih'

Künhinde şikeste-bâl-i idrâk
Bâ-darb-i sihâm-i 'mâ-arefnâk'

Harf oldu sadâya dil-rübûde
Hamd itmeğe Vâcibü'l-Vücûda

Şâdâbter itdi hamdi Allah
Gülberg-i zebâni hamdulillah

İlminden zuhûr idince cûdî
Gösterdi bu ayn-i bî-nûmûdî

Cûş-âverî-i Vücûd-i Mutlak
İtdi bu nebûdî bûd el-hak

Gösterdi tecelli pey-â-pey
Lâ-şey'i şey' itdi şey'i lâ-şey

Zerrât olınca atse-rîzân
Cûd oldu vücûda el-hamid-hâvan

Tafsîl-i ta'ayyünât-i hikmet
Akl-i kül ü nefş-i kül tabî'at

Nesc eyledi aster-i hebâyi
Setr itmeğe Ka'be-i amâyi

Bâz itdi der-i mücerredâti
Gösterdi heme mücessemâti

Oldukda arada hilkat-i ferş
Îcâda dinildi beddetü'l-arş

Vaz' oldu o kürsî-i müşa'sâ'
Gül-mîh-i nûcûm ile murassa'

Fermâni ile zümürrüdî-reng
Kurıldı cihâna heft-evreng

Hilkat-res olup cahîm ü cennet
Hâzır iki şâhid-i adâlet

Şeb içün olup kamer münevver	Raks-âver-i şevkîdûr nûh-eflâk
Mîhr oldı nehâr içün ziyâ-ver	Der-ceyb-i taharrî-i ser-hâk
Âmîzîş idüp anâsır-i pâk	Eflâk-i meşârik u meğârib
Âteşle hevâ vü âb ile hâk	Zibende-i zînet-i kevâkib
Oldukda mukaddemâta temhîd	Mağzâ-yı ibâret-i hüve'l-Hakk
Gösterdi neticesin mevâlid	Kenz-i gûher-i vûcûd-i Mutlak
Şâdâb olicak bu bâğ-ı imkân	Nazm-âver-i nûsha-i bedâyi'
Açıldı gül-i cemâl-i insân	Menşûr kün-i heme sanâyî'
Süb'hânallah zihî mevâhib	Ey hâme nedür bu ter-zebânî
Esrâr-ı vûcûda bu merâtib	Güstâh-revi vü hased nedânî
Âsâr-ı şehenshî-i irâdet	Âteş üzerine var mı ruhsat
İhsân-ı hazâyin-i inâyet	Vaz'-ı kadem-i neyîne kudret
Bahşâyiş-i sun'-ı zî'l-Celâli	Sedd-i reh-i tûrk ü tâz-ı idrâk
În'âm-ı amîm-i lâ-yezâlî	Ceffe'l-kalemü ve mâ-arefnâk
Ferd u Ahad u Azîz u Cebbâr	Deryâlar eger ola midâdîñ
Hayy u Samed u Atûf u Kahhâr	Yüz biñ yîl olursa imtidâdîñ
Zerrât-ı cihâna ilmi lâ-reyb	Bu hokka-i lâciverd-eflâk
Allâm u Alîm-i âlemü'l-gayb	Olursa devâtîñ ey kem-idrâk
Ser-şâr-ı inâyeti dü-âlem	Virseñ de nizâm sâhirâne
Müstağrak-ı ni'meti dem-â-dem	Hükümüñile kalem-rev-i beyâna
Ser-levha-i künhidür hüve'l-Hayy	İtdikde bu târ-ı keh-keşâni
Şîrâzesi leyse mislehü şey	Mîstar-keş-i levh-i âsmânî

Aklâm-ı tamâm-ı rub'-ı meskûn Vâsit kalemine olsa merhûn	Şâhenşeh-i tahtgâh-ı sermed Ser-halka-i enbiyâ Muhammed
Künhindé beyâna niyyet itsek Bir harfe eger cerâ'et itsek	Ser-levha-i mushaf-ı irâdet Ser-satr-ı murakka'ât-ı hilkat
Gûyend turâ ki ïn sühan çist Dîvâne şödi meger kalem nîst	Cûyende-i nazm-ı devr-i eflâk Şâyân-ı hitâb-ı lutf-ı "Levlâk"
Müşkil bu ki acz idersefi izhâr Olsañ da edebde had-nigehdâr	Ser-çeşme-i cûşış-i inâyet Şûyende-i çihre-i dalâlet
Güstâhîغا zîhi cesâret Îzhâr-ı aciz idenle şirket	Ârende-i müjde-i febeşîr Me'mûr-ı kiyâm-ı kamm-ı fenzir?
Var ise budur rehâya mâye Düş dâmen-i Fahr-ı enbiyâya	Revnak-dih-i mesned-i şefâ'at Feryâd-res-i usât-ı ümmet
İt acz u kusûri arz-ı dergâh Ol na't-ı şerîf ile özür-hâvâh	Bâr-âver-i ravza-i hidâyet Bîh-eften-i hâr-ı câhiliyyet
Der-Na't-ı Şerîf-i Şâh-ı Kevneyn	Ser-defter-i enbiyâ-ı pîşîn İmzâ-keş-i hâtemü'n-nebiyyîn
Ey hatm-i mesâhif-i risâlet İmzâ-ı kabâle-i nübüvvvet	Zîb-eften-i sadr-ı ercümendî Nass-âver-i lâ-nesebbi ba'dî?
Dürr-i sadef-i muhît-i akdes Gencîne-i gevher-i mukaddes	Nâzende-i beyt-i Hakk tebârek İkbâl-nûmâ fevellü vecheck
Bâdi-i vücûd-ı her dü-âlem Hâdi-i sübûl resûl-ı ekrem	

Rîzende-i pür sebû vü sâgar Lebrîz-ken-i şarâb-ı Kevser	Ümmîd-i cemâl-i pür-fütûhî İtmişdi kemâl debîr-i Nûhi
Zânû-zede-i harîmi Cibrîl Mağzâ-yı kelâmu nass-ı tenzîl	Nûriyla teşerrüfi müberhen Nâr olsa n'ola Hâfile gülşen
Zâtîdur o nâme-i risâlet Zahrînda hureste mühr-i kudret	Görseydi yüzin bilâ-tevakkuf Biñ cân ile kul olurdu Yûsuf
Mâh içre elif benân-ı i'câz Şakka'l-kamere işâret-perdâz	Asrına degüldi çünki mensûb Ağlarsa n'ola hemîse Ya'kûb
Destine müfâvvaz oldı her câ Miftâh-ı inâyet-i fetahnâ	Tâ ber-ter oldı ulüvv-i şâni Mûsâya dinildi "Len terâni"
Tûtfî-i zebâna nutķı sükker Kand-ı 'ene efsah'ı mükerrer	Evsâfi ile zebân-ı mürgân Vecd-âver-i meclis-i Süleymân
Şehbâz-ı hevâ-yı evc-i lâhût Zîb-efgen-i âşiyân-ı nâsût	Şevkiyla iderdi âlemi seyr Fazlıdan okurdu Mantiku't-Tayr
Revnak-dih-i gülşen-i bülendî Gül-gonca-i bâg-ı ercümendî	Tâ eyleye ravzasıyla ihyâ Fırsat gözedür nuzûla Îsâ
Nev-bâve-i ravza-i risâlet Âhir-res-i bâg-ı hâtemiyyet	Ol Hâce-i Kâ'inâta ashâb Tilmîz-i güzîn-i menziletyâb
Değmez mi behişt den olmağa dûr Neslinden ola Safinüñ ol nûr	Der-menkabet-i Cenâb-ı Sîddîk
Kadrince olaydı atlas İdrîs Bir câme biçer idi be-takdîs	Ser-defter-i sâhibân-ı hazret Şâyeste-i mesned-i hilâfet

Ashâb-ı güzînûñ ihtiyârı	Nakl eylediler o çây-ı feyzâ
Fahr-ı dü-cihân yâr-ı gârı	Açıldı o demde bâb-ı Ravza
Bû Bekr-ı Atîk şeyh-i ashâb	Îrişdi sadâ-yı edhilûhü
Gencîne-i gevher-i cihântâb	Fermân-ı celîl-i edfinûhü
Hüsün ile cemâli bir gül-i ter	Bu kavl ile eyledi mu'anven
Firdevs-i berîn ile mübeşser	Cây-ı nefehâtını müzeyyen
Sıddîk u fasîh u zü'l-kirâma	Hakkâ ki cihân cihân sa'âdet
Ceng-âver-i fâtih-i Yemâme	İzzet rif'at kemâl-i devlet
Înkâr idicek Arab zekâtı	Salındı cinâna serv-i âzâd
Tığına nisâr ider hayâti	Târîhi n'ola olursa âzâd
İtmişdi o mazhar-ı sa'âdet	Der-vasf-ı Ebu'l-futûh Fâruk
Ashâba bu vech ile vasiyyet	Ser-dâr-ı zafer-şî'âr-ı mahlûk
Ol dem ki idem bekâya rîhlet	İklîm-güşâ cenâb-ı Fâruk
Techîz idiniz bi-kadri sünnet	Ashâb itdi bu kavli imzâ
Na'sum götürüp idiñ hemân-dem	Feth oldu Ömer yediyle dünŷâ
Ma'rûz-ı ticâh-ı Fahr-ı âlem	Etvârı mesâdir-ı kerâmât
Disün biri ey Habîb-i Rahmân	İbnü'z-zafer ü ebu'l-fütûhât
Eyâ niceðür bu kâra fermân	İtmişdi cihâni gerçi teshîr
Olsun bize ruhsat-ı hümâyûn	İtmezdi libâs-ı fakrı taþyîr
Sıddîk kuluñ ne yirde medfûn	Evvel mazhar-ı sadr-niþîne
Çün oldu cinân-ı adne râhî	Unvân-ı emîr-i mü'minîne
Hem cümle vasiyyeti kemâhî	

Nusret kılıçını arşa asdı	Dendânını şedd idüp ser-â-ser
Kısra melikin harâca kesdi	Zer-târa dizdi lü'lü-i ter
Dîvâna virüp nizâm u sûret	İfrât-ı hayâdan ol ruh-ı âl
Târîhi kodu zamân-ı Hicret	Sad-berg-i güle dönerdi fi'l-hâl
Ashâb-ı güzîn idince ikrâr	Meşhûr idi hüsн ü hulkı anuñ
Zindika ne söz iderse inkâr	Girmişdi kulübâna cihânuñ
İlm ü amel ü vera'da fâyık	Gel gör ki dem-i nihâyetinde
Muhtâr-ı sahâbe olsa lâyık	Bâ-emr-i Hudâ şehâdetinde
Cün ol şeh-i kısver-i velâyet	Olmuşdu bütün cihân diger-gûn
Nûş eyledi şerbet-i şehâdet	Da'vâ-yı demiyle garka-i hûn
Oldı o behîstle mübeşser	Rûhi olicak resîde-i hûr
Rû-sûde-i ravza-i mutahhar	İtdi cesedi nakî'i pür-nûr
Der-menkabet-i menâr-ı Nûreyn	Der-menkabet-i Cenâb-ı Hayder
Bû Bekr u Ömer çekince dâmân	Ol hâtime-i çihâr-erkân
Oldı kamereyne sâlis Osmân	Âli-hazret 'Ali-i zî-şân
Bedreyn ile fahr iden felekler	Sultân-ı Necef şeh-i velâyet
Zî'n-nûreyne olur mı hem-ser	Ser-halka-i evliyâ-yı ümmet
Nâl-i kalemi ki rişte-i cân	Dâmâd-ı şeh-i serîr-i i'câz
Şîrâze vü fatîn-i Kur'ân	Hem Fahr-ı cihân-ı mahrem-i râz
Azmi ki binâ-yı dîni terfi'	Efsahh-ı nutuk cevâmi'ü'l-kilm
İtdi Harem-i şerifi tevsî'	Bâb-ı harem-i medînetü'-ilm

Dil-hâhu değildi rifat-i câh
Aynında değildi mâsivâ'llah

Ne bir eser-i hüsn ne hayrât
Ber-bâd olmuş güzeşte evkât

Sîrr-i dü-serâya zâtı mahrem
Hakkâ ki odur veliyy-i Ekrem

Şâyân-ı nazar değil zemîni
Yok cây-ı safâ-yı dil-nişâni

Zühd ile imâm-ı etkiyâ ol
Ser-çeşme-i feyz-i evliyâ ol

İtsem kendim hezâr-bâra
Döndürmeğe yok elimde çâre

Şâh-rû gül sülâle-pîrâ
Tâvûs-ı harem-serâ-yı Zehrâ

A'mâl-i muhibde ser-â-pâ
Dehşet-dih-i dîde-i temâşâ

Bâb-eften-i kâr-zâr-ı Hayber
Sâkî-i şarâb-ı nâb-ı kevser

Mânend-i nukûş-ı esb-i câdû
Hep sûret-i zişt-nefs-i bed-hû

Mikrâz-ı libâs-ı ömr-i a'dâ
Destindeki Zü'l-fikâr gûyâ

Bu hâl ile ser-be-ceyb-i fikret
Aldı beni girye-i nedâmet
Hûn-âbeye gark olup bütün ten
Laht-ı cigerimle doldı dâmen

Çün azm-i kenâr-ı kevser itdi
Hâk-ı Necefi münevver itdi

Feryâd u figân u âh-ı cân-gâh
İtmişdi remîde hûşî nâgâh

Der-ma'reke-i Güzeşte-i Evkât

İtdim zâyi' gam u sürüri
Görsem dahi bilmezem şu'ûrı

Saldım nigehi bütün cihâna
Düş oldu gözüm geçen zamâna

Çökdi başıma zalâm-ı eflâk
Söndi giderek çerâğ-ı idrâk

Beñizetmedim anı bir diyâra
Dönmış gitmiş harâbe-zâra

Şehrâh-ı ta'akkuli şaşirdım
Ser-mâye-i fikreti düşürdüm

Kaldım niçe dem bu hâlet üzre	Budur saña mâye-i ticâret
Dîvâne tamâm âdet üzre	Cün oldı mümâsebet ezelden
Ammâ görünür ki ol sûr-ı âh	Dâmenlerini bırakma elden
Bir hâl ile kim ne'ûzu bi'llah	
Bir vakt oldı sîmâh-ı câna	Her birine yaz biraz menâkib
Ya'ni ki derûn-ı nâ-tüvâna	Âsâr u kerâmet ü garâ'ib
Ol cânibden irişdi nâgâh	Ta'zîm eyle her birini yâd it
Bir rûh-efzâ sadâ-yı dil-hâh	Ervâh-ı güzeştegâmi şâd it
Didi ki nedür bu pîç ü tâbîfî	Budur kalacak saña eserden
Yok mı genci meger harâbîfî	Kurtar özüñi biraz kederden
Benden yaña tut biraz da gûşuñ	Der-nazm-ı Hitâb-ı Hâme-i Râz
Devşür başña şu'ûr u hûşuñ	Ey kilk-i súhanver-i sihr-sâz
Bildiñ mi beni amellerifiden	Meşşâte-i hüsn-i şâhid-i râz
Kangı amel-i cüz'liğim ben	
Kaldımsa eğer günâh içinde	Dânende-i surt-ı her lisânsın
Cân otu olur giyâh içinde	Her arz-ı merâma tercümânsın
Ol dem ki seni kazâ-yı nâgâh	Ser-vaktüñden benân her bâr
Bağdâda bırakdı hâh u nâ-hâh	Koltuğuña girmeğe heveskâr
Ol buk'a ki burc-ı evliyâdir	Gül-zâr-ı dili biraz beyân it
Hâk-i rehi reşk-i tûtiyâdir	Olmış olacakları ayân it
İtdik o merkadi ziyâret	Âgâze idüp sarîr-ı nâzân
	İtsün şevki hurûfi raksân
	Sen itmeğicün hurûfi imlâ

Feth olmaz imiş kunûz-ı ma'nâ

Dök nokta-i ümmühâtu nâgâh
Ma'lûm ola tâ zamîr-i dil-hâh
Râzî degiliz sükûta böyle
Ağzını öpelim hemân söyle

Kadrini bilürler ehl-i irfân
İziñ tozına olur dür-efşân

Evvel benden rivâyet eyle
Ahvâlîñi gel hikâyet eyle

Der-Vâkı'a-i Peder Be-Bağdâd

Vâlidim merhûm Gülsenîniñ
Dervîşı Tarîk-i Rûşeniniñ

Gül-gonca-i rûhi ola kat kat
Şâdâbter-i bahâr-i rahmet

Gör vâkı'a hükm-nümâsin
Mir'ât-ı zamîr-i pür-safâsin

Bağdâda sefer olınca nâgâh
Olmuş o dahi guzâta hem-râh

Sebbâblarınıñ gürûhi sınımiş
Fethinde anûñ bile bulunmış

Ol fass-ı nigîn-i bî-bahâdir
Bârû-keş-i burc-ı evliyâdir

Ol Dârû's-selâm-ı feyz-encâm

Oldıkda yine makarr-ı İslâm

Olmış o zamânda kâr-ı válid
Maksûd-ı ziyâret-i merâkîd

Kalmışdı leyâli-i adîde
Dergâh-ı İmâm-ı A'zamîde

Bir gice o zât-ı pâk-âgâh
Rü'yâsında görür ki nâgâh

Zahrında anûñ be-hükûm-i Yezdân
Bir nahl-i acib olur nûmâyân

Evrâki bütün nemâsin almış
Bağdâd üzerine sâye salmış

Bu dehşetle olınca bîdâr
Ta'bîri içün olur talebkâr

Bir pîri bulup berây-ı ta'bîr
Rü'yâsin ider tamâm takrîr

Mir'ât-ı dili ki levha nâzır
Ol pîre bu oldu nakş-ı hâtr

Didi ki Cenâb-ı Hazreti Hakk
Feyyâz-ı Ezel Müfîz-i Mutlak

Eyler seni çok zamân mu'ammer

Âhir bir oğul ider müyesser
 Oldıkda niçe sinîn mâzî
 Ol olsa gerek bu şehrê kâzî

 Bî-bâk ider o demde ol pîr
 Bu vâkı'ayı bu gûne ta'bîr

 Ol günde ne dâr var ne diyâr
 Geçdikde zamân sâr-mâ-sâr

 Bu vâkı'ayı te'mmûl itmiş
 Âhir kârı te'ehhûl itmiş

 Gel levh-i ezelde gör ne varmış
 Gün toğmazdan neler toğarmış

 Kim levha olur hemîşe nâzır
 Cümle görünür aña muzâhir

 Takdir çün itdi devr-i dergâh
 Dünyâya getürdi hâvâh nâ-hâvâh

 Geçdi dü zamân-ı câhiliyet
 Gösterdi cemâli kâiliyet

 Oldum nice demde mehd-pîrâ
 Ki handegehi figân-i bîcâ

 Giryem ola mı o demde zâ'il
 Nâlişle olur murâd hâsil

 Görindi çü meknet-i sekîne
 Gehvâre kodî beni zemîne
 Gayri yükümi yukarı yığmaz
 Etvâr-ı siğar nizâma siğmaz

 Hüsn ü kubuhî olinca fârûk
 Her gördüğüm olurdum âşik

 Çeşm u ebrû hatt-ı cevânî
 Kârim oldı sevâd-hâvâni

 Âvâre iken berây-ı tekâlîf
 Rûşd ile bülûğ itdi tesrîf

 Kullukla egerçi mükrim oldum
 Başlı başuma bir âdem oldum

 Olursa eğer bunuñ cevâbi
 Darb u zencîr ile hesâbı

 Yâ Rab nice olur netîce kârim
 Geçdi bu gam ile rûzgârim

 Âhir virdi boyun rızâya
 Sevk itdi beni reh-i kazâya

 Ol mesleğe çünki âzim oldum
 Bir gün giderek mülâzim oldum

 Ki kâtib olup gehi mukayyid
 Fetvâta mübeyyiz ü müsevvid

Fetvâ ocağına rağbet itdim	Mahsûs u meşâhidânla âsâr
Yıllarca ben anda hidmet itdim	Yıldan göge dek çekilmiş envâr
Ne sa'y u taleb ne âh u feryâd	Bî-şübhe budur anının makâmı
Virildi baña kazâ-yı Bağdâd	Mehcûr ola mu esed künâmî
Gel vâkü'anının zuhûrını gör	Ol hâke yüzin sınırince zâ'ir
İnkâr idene dimez misin kör	Yüzü nûrunuñ hemîse zâhir
Yetmiş yıl idi vuku'l ammâ	Ol kal'a ne dil-güşâ eserdir
Şimdi geldi cevâb-ı lemmâ	Bir fass-ı nigîn-i mu'teberdir
Eyle sadediñ ne ise îrâd	Gösterse n'ola harîmî ferşî
Uzatma sözi misâl-i Bağdâd	Âyîne gibi cinân-i arşî
Olmış ezeli süvâr-ı Bağdâd	Cûş-ı ferah-ı harîm-i Meşhed
Ârâmgeh-i kibâr-ı evtâd	Mânend-i behîş olur müşâhîd
Der-meşhed-i Pâk	Kat kat eşiginde rûy-ı hasret
Ya'ni o kazâdadır mukarrer	Rûmâle mihr bulur mu nevbet
Şâh-ı Necef ol Ali Haydar	Câmu olalı o nâzenînîf
Şöhretle tevâturuñ hilâfi	Gökcek kulıdır felek zemînîf
Ba'zilar idermiš ihtilâfi	Âvízelîğe ol âsitâna
Kim câmi'-i Kûfede o hazret	Hûrşîd recâda kehkeşâna
Âsîde ola be-izz u devlet	Yüzdür yürüyen kadem yirinde
Lakin hulefâ ma'a'l-ekâbir	Ol hâke kadem adem yirinde
Oldular anı Necefde zâ'ir	Kandil-i feyz-fîrûz pür-nûr
	Kîymet-şiken-i külâh-ı fağfür

Pîrâmen-i meşhed-i mübârek	Tahsîl ide gör nice hâlin
Bâ-nûr-ı nazar olur müşebbek	Fevt itme ziyâretiñ me'âlin
Hâsil çü gubâr-ı âsitâni	Tâ âkîbet ol şeh-i velâye
Kim kor göze kuhl-ı Îsfehâni	Züvvârina eyleye şefâ'at
Ferhunde-demi bahâr-ı behcet	Kırkinci sene olnca nâgâh
Sevdâ-zedesi hevâ-yı cennet	Terk eyledi şeş-cihâti ol mâh
Olmış eşigin berây-ı takbîl	Ser-satr-ı Nu'ût-ı Kerbelâdîr
Deryâ-yı Necef sarâya tebdîl	Başla yine bir özge nevâya
Zülf-i nâhîd olur be-ta'cîl	Şehnâz-ı Irâk-ı Kerbelâya
Lâzım olicak fetîl-i kandîl	İtmiş bu mahalde câ-be-takdîr
Hûrşîd gözini hayr eyler	Şâh-ı şühedâ cenâb-ı Şîr
Pûşide-merkad münevver eyler	Ol filze-i kebd-i Şâh-ı Îsrâ
Her gün örter şafakla gerdûn	Dürr-i sadef-i Betûl-i Zehrâ
Ahşâm güneşî kumâş-ı gülgûn	Dîbâce-i nûsha-i hidâyet
Mahlûl olmaz cihân hizmet	Ser-satr-ı risâle-i velâyet
Zülf-i havrâdadır ferâşet	Vâlâ-güher-i kurûn-ı eslâf
Gel ey kalem-i sihr-beyânım	Evc-i şeref-i burûc-ı eşrâf
Tab'ımla hemîse hem-zebânım	Gayret-keş-i âl-i beyt-i emced
Zu'mînca yeter sitâyiş itdiñ	Nâzeyn-i harem-serâ-yı Ahmed
Vâdi-i güherde kâviş itdiñ	Nesl-i esed ol Îmâm-ı âgeh
Olmaz hele düşme ıztirâba	Nâmûs-ı e'imme-i devâzdeh
Ta'bîr-ı asîr bu tûrâba	

Oldı o gevher bu yerde nihân	Ebvâb-ı harem-i şifâda cân
Olmaz mı zemîn reşk-i ridvân	Her derde bulundı kevnde dermân
Hakkâ ki o meşhed-i mu'azzam	Birdir anda gedâ ile şâh
Vasfında olur tabî'at ebkem	Mîr ile vefâ kilîd-i dergâh
Ammâ yine ol hevâ-yı dil-cû	Gülzâr-ı harîme virdi zîver
Feyziyle ider cihâdî pür-gû	Gül-gonca-i künbed-i münevver
Tâkını gör ebruvân-ı cânân	Nûr içre yatur uğırı hûr
Besmânde-verâ-yı tâk-ı nisyân	Kandîl üzerinde nûr alâ nûr
Hasret-keşi Tübbet-i hevâsı	Ol şem'a yanar be-sûz-ı tebcîl
Bulgâr zemîni mübtelâsı	Pervâne gibi heme kanâdîl
Hurmâlarınıñ hîrâm-ı nâzî	Ol şâh-ı velâyet-i cihântâb
Mahmûda unutdurur Ayâzı	İtdi şühedâyı anda hem-h ^v âb
Geldikde o kal'asını hayâle	Seyr eyle riyâz-ı haymegâhi
Âgûşa alur o mâhi hâle	Mevc-i yem-i feyz-i intibâhi
Şeb-tâ-seher u seher-be-şeb hem	Maksûdunu eyle arza-i Şâh
Envâr ile dopdoli dem-â-dem	Âdâbla kıl vedâ'-i dergâh
Gül-geşt-i harîm olan o yollar	Der-menkabet-i İmâm-ı Kâzım
Zâ'irleri hep cinâna yollar	
Ol dâ'ire-i harîm-i ma'mûr	Bağdâda gelüp emîn ü sâlim
Ser-çeşme-i feyz-i menba'-ı nûr	Ol zâ'ir-i âsitân-ı Kâzım
Her bir tâk-ı revâk-ı vâlâ	Gül-gonca-i bâğ-ı nesl-i Haydar
Züvvâr-ı semâya oldı me'vâ	Nûr-ı basar-ı İmâm-ı Ca'fer

Ehl-i Beytiñ şeh-i sabûri	Ahlâk-ı hamîdeyi o câmi'
İsnâ Aşerîfi yedinci nûri	İsnâ Aşer-i İmâm-ı Tâsi'
Ahlâk-ı zemîmeden müberrâ	Gördükçe olurdu anı dil-şâd
Kâzım lakabıdır ismi Mûsâ	Me'mûn halîfe itdi dâmâd
Gösterdi numûne-i cinâni	Lâzım bu makâmını ihtirâmi
Bu feyz-i leb-â-leb-i âsitâni	Âgûşa alur iki imâmi
Gavs-i ümmet-i İmâm-ı millet	İhlâsını kıl du'âya hem-râh
Zâtî heme masdar-ı kerâmet	Bî-şübhe olur kabûl-ı dergâh
Şeh-beyt-i kaside-i ma'ârif	Bu bir ulu dergeh-i keremdir
Fâzıl-ı ilm-i ledünnî ârif	Yok lafz-ı adem kamu ni'amdır
Kâzım lakabına oldu şâyân	Kıl istediği merâmi izhâr
Zemmin idene iderde ihsân	Mahrûm olmaz bu yerde züvvâr
Rûhi gidicek cevâhir-i arşa	Der-VASF-ı İmâm-ı Askerîn
Defn oldu mekâbir-i Kureyşe	Zâ'ir olalı gel evliyâyi
Hakkâ ki o günbed-i münevver	Hem server-i surremen-i re'yi
Virdi bu zemîne zîb ü zîver	Ya'ni ki Ali İmâm Âşır
İtdirdi muhabbet izdiyâdi	Hâdî vü takî zekî vü şâkir
Hem-hâb-ı Muhammed Cevâdî	Ehl-i beytin o bir imâdi
Kim oğlunuñ oğludur o server	Nûr-ı basar-ı İmâm-ı Hâdî
Olmışdı muhabbeti mükerrer	Gerçek o velâyetiñ eridir
Ol oldu nesîbi Murtazânuñ	Bir nâmı Veliyy-i Askerîdir
Nûr-ı basarı Ali Rızânuñ	

Eylerdi halife aña hurmet	Serdâb önünde kıl du'âyi
Görmüşdi nice nice kerâmet	Arz it o makâma her recâyı
Her câyi ki ol iderdi mesken	Mehdî o mahalde grybet itmiş
Her cânib olurdu aña gülşen	Züvvâr o makâma hurmet itmiş
Bağdâda iderdi ki hîrâmı	Her yirde koma recâyı elden
Sâmir idi velî makâmi	Kutlu didiler mahall-i mahalden
Ol buk'aya reşk iderse gülzâr	Mehdî ki imâm-ı mu'teberdir
Mânend-i behişt-i tahti enhâr	A'câm katında muntazardır
Bî-şübhe olur sahîh ü a'del	Görmüşler idi sikât-ı ümmet
Ol câya gelen mizâc-ı muhtel	Hâl-i sıgarında çok kerâmet
Pür-neş'e-i hevâ-yı dil-sitâni	Add eylediler olnca âgeh
Bahşende-i keyf-i câvidâni	Anıñla e'immeysi düvâzdeh
Ol rûh-ı azîzi arşa saldı	Cün itdiñ e'immeysi ziyâret
Oğlu Hasamı civân aldı	Sâ'irlerine gel eyle himmet
Bir necl-i necîb idi mü'eddeb	Der-Menkabet-i İmâm-ı A'zam
Hâlis lakabı ile mülakkab	Züvvâra olur ehemm ü elzem
Buldıysa n'ola ger ümmete yol	Rû-mâl-i der-i İmâm-ı A'zam
İhdâ aşerî e'immedir ol	Fahr itse n'ola cihânda her ân
Bu kubbeñe reşk-i mihr ü mehdîr	Dergâhına yüz süren müslimân
Ol iki imâma cilvegehdir	Ol buk'a aceb ferah-fezâdîr
Seyr eyle haremdeki o câhi	Bir ravza-i pâk u dil-güşâdîr
Ka'rında bedîd olan o mâhi	

Bir kerre gelen gidem disün mi Bâğ-ı İreme İrem disün mi	Ol kasr-ı ferah-fezâsı anîñ Mânend-i behîstîdir cihânunî
Tevzî-i feyz ider hisârı Hurmâları sanki tabla-kârî	Havzında olan letâfetet el-hak Mâhiye ider hilâli mülhak
Eflâka salar o kubbe sâye Züvvâra virir hevâsı vâye	Her katre-i mâ dür-i Adendir Su zann olnursa sûl-i zandır
Bâğından irişse bûy-ı behçet Âşüfté olur dimâğ-ı cennet	Âfâkî pür eyledi kemâli Nâhi-i ümmet anîñ 'iyâli
Şeh-râh-nümâ-yı ehl-i tuğyân Âlf-hazret cenâb-ı Nu'mân	Gümrähân-ı cihâna hâdi Ayn-ı hikmetdir ictihâdi Hoşnûd ola ol imâm-ı âgâh Yüz sürdürük o hâke hamdüllâh
Şâdâb-ken-i riyâz-ı ırşâd Âteş-zen-i mîsezâr-ı ilhâd	Der-Vasf-ı Makâm-ı Şeyh Şibî
Ol câmi' vü merkad-i münevver Rû-mâl idene safâ mukarrer	İltîşler o beldeyi şerefîyâb Bir nice azîz-i kutbü'l-aktâb
Ol kürbed 'aceb kerâmet olmuş Fânûs-ı sirâc-ı ümmet olmuş	Ez-cümle biri veli-i eşher Şibî nesebet cenâb-ı Ca'fer
Bu oldı melâzgâh-ı gümrâh Bahşende-i feyz-i Bârekallah	Ser-halka-i meclis-i velâyet Dîbâce-i nûsha-i kerâmet
Yanında o bâğ-ı behçet-efzâ Hasret-keşidir behîst-i a'lâ	Zühd ile derûnî enver olmuş Îrşâd-ı Cüneyde mazhar olmuş
Ahsent zihî zemîn-i dil-cû Fersûde giyâhî anberîn-bû	Kem-katre iken nazarda jâle

Şemsi göricek irer kemâle	Fazl-ı tabakât-ı evliyânûfi
Maksûdî der-i velîde ara	Dördüncüyidi makâmı anîfi
Her derde olur bu derde çâre	İtmişdir o mazhar-ı hidâyet
Tâcü'l-urefâ ebü'l-avâtif	Hayr-ı nessâcdan inâbet
Mecmû'a-i zübdetü'l-mâ'rif	Çün oldi der-i Cüneyde dâhil
Memdûh-ı e'izze-i tarîkat	Gülzâr-ı merâma oldi vâsıl
Makbûl-ı ecille-i hakîkat	Bîdâr olayım diyü müretteb
Nessâc-ı seberruk-ı tasavvuf	Çeşmine nemek çekerdi her şeb
Ferrâş-ı ta'assûf ü tekellüf	Ol zât-ı şerîf mu'teberdir
Olmışdı o sâhibü'l-hamiyye	Bî-şübhe dürüst gerçek erdir
Medfûn-ı civâr-ı A'zamiyye	Der-vasf-ı Ebü'l-Hüseyin Nûrî
Ol ider hemîse cilvegâhi	Nûr isterse hemîse aynîfi
Rûmâlgâh oldu hângâhi	Gel merkadine Ebü'l-Hüseyniñ
Hakkâ ki odur makâm-ı behçet	Nûrî lakabıdır ismi Ahmed
Hasret-keşi gülsitân-ı cennet	Nâm-ı pederi Bağî Muhammed
Virür ne kadar ide tezelül	Nûr ile tolu makâmı her ân
İnsâna muhabbeti tezelzül	Nûrî lakabına oldı şâyân
Şîblî ammâ esed-mehâbet	Çün maskat-ı re'si şehr-i Bağdâd
Başdan başa masdar-ı kerâmet	Şeyh Saktîden oldı işşâd
Ferhunde-hoşâ makdem-î âlfî	Akrânu Cüneyd idi mukarrer
Nûr olmuş anîfila ol cevâni	Zü'n-nûn ile sohbeti mükerrer

Yazın tabakât içinde nâmun
İkincide gösterir makâmin

İtmişdi sülükka bezl-i makdûr
Akınca derûna çeşme-i nûr

Kâr-ı nazarı kulûbi ihyâ
Meş'âl-i fetîle-i süveydâ

Erbâb-ı sülükka bir debistân
Ashâb-ı kemâle bâğ-ı irfân

Oldukda tarîk-i Hakka sâlik
Düş aña niçe mehâlik?

Bîgâne gelende yâd olmaz
Bâzâr-ı feyz kesâd olmaz

Fevtin işidüp Cüneyd dirdi
Feyziñ nîşti zemîne girdi

Bu dergeh ola hemîse ma'mûr
Tâ haşr olsun makâmu pür-nûr

İtmişler o gevheri hediye
Âgûş-ı zemîn-i A'zamiye

Der-Midhat-ı Bişr-i Hâfi

Hakkâ ki ol âsitân-ı enver
Nûr ile tolu behîste beñizer

Dil-hastalara ilâc-ı şâfi
Pür-feyz makâm-ı Bişr-i Hâfi

Ol kim işiginde itdi hûdmet
Buldı nice yüzden izz ü devlet

Ol makdem-i asr-ı evliyâdır
Ser-halka-i bezm-i asfiyâdır

Huddâma niçe kerâmet olmış
Çok kişilere hidâyet olmuş

İtmişler anuñ yirin ifâde
Ulu tabakât-ı evliyâda

Aşk ehlînî ol melâzgâhı
Erbâb-ı sülük cilvegâhı

Olmuşdu garîk-i bahr-ı rahmet
Sermest-i rahîk-i bezm-i vahdet

Âhen dil iderse çihre-sâyi
Bulurdu tarîk-i kîmyâyi

Ne şâh u gedâ ne haşmet-i câh
Nâbûd yanında mâsivâ'llah

Her maksad olur orada hâsil
Dil-hastalara şifâ-yı âcil

Yalın ayak ol gezerdi her dem
Hâfi lakabıyla oldu mu'allem

Eylerdi cemi'-i müşkilin hall
Geldikde aña İmâm-ı Hanbel

Tâ kim ideler anı ziyâret
Rûhuna ola hezâr rahmet

Zâhirde ol idi bî-medânî
Bâtında buña yoğidi sâñî

Der-VASF-ı Ebü'n-Necîb Ârif

Ehlü'l-lahûfî müsellemidir
Menzilgehi kûy-ı A'zamîdir

Elden koma dâmen-i tabîbi
Abdü'l-kâhir Ebü'n-Necîbi

Ser olmak için olınca me'zûn
Uzletgedesinde oldı medfûn

Gül-bâg-ı hakîkatîfî o verdi
Nâm-âver idi beher verdi

Ol tutmuş idi mekân evinde
Müştâkîni buldu cân evinde

Ol hâce-i bender-i tarîkat
Ser-mâye-i sâlikân-i ümmet

Olmış o mahall-i murba'âna
Bâlâteridir miyân-hâne

Sad-berg-i gül-i nihâl ta'addî
Nev-bâve-i her-riyâz-ı fetvî

Süretle muzîk o cây-ı harem
O nûr ile tolu sevâd-ı a'zam

Tâ'i-i mukaddemât-ı irfân
Her nutk-ı şerîfi mağz-ı Kur'ân

Bir beyt ammâ ki feyz-i şeb-hûn
Birbeyt ammâ ki güzîde mazmûn

Seccâde-nişîn-i cây-ı irşâd
Ârâmgehi derûn-ı Bağdâd

Dâd u sited-i feyzîde bî-bâk
Hâkine hevâ hevâsına hâk

Budur nesebinde kavl-i tâhkîk
Olmışdı nesîl-i pâk-ı Sîddîk

Endîşe arar her aña befîzer
Âmed şüdi hep behîste eyler

Oldı gezerek? der-i câli?
Perverde-i Ahmedü'l-Gazâli

Vasfinı kalem ider mi tefhîm
Olur mu aña sühânlâ ta'zîm

Bir kût-ı hilâl içün o server
Sakkâlik ile ta'ayyüs ider

Geldikde afia karâr u temkîn
Dergâhına yüz sürer selâtîn

Ey kilk-i güher harîd-i irfân
Abdü'l-kâdir makâmıdır kân

Menzilgehi maksim-i ma'ârif
Sâliklere tekye-i avârif

Geylân ili gevheridir ol zât
Kutbü'l-aktâb zü'l-kerâmet

Ol hâke idenler ilticâyi
Derd-i dile buldilar revâyî

Buldu o güherle şöhret ü şân
Fahr itse n'ola amîfla Geylân

Mihmânesini ol ider himâye
Bahşende-i vâye her gedâya

Ol gonca-i bâğ-ı kâbiliyyet
Gösterdi sabî iken kerâmet

Bî-çârelere deri gûşâde
Revhindan iderler istifâde

Geldikde meh-i siyâm o server
Süd emmedügin nakl iderler

Feyzinden alur nasîbi herkes
Dil-hastalara odur meded-res

Eylerdi meh-i siyâmu idrâk
Zûr-ı rûze iderdi imsâk

Ol hâne degül melâzz-i cândır
Reşk-âver-i mihr-i âsmândır

Dürr eyledi kim sadefde yek-tâ
Takvâ ile doğdu ol güher-zâ

Ol mescid o medrese o merkad
Mânend-i harem-serây-i meşhed

Yâd eylediler o nûr-ı aynı
Kimi Hasanı kimi Hüseyni

Olmuş diyü bu mahalde kâ'im
Reşk itdi zamân-ı zemîne dâ'im

Zâtı heme müşkilâtı hâvi
Fehm eyler idi lisân-ı kâvi

Olsun o makâm-ı kudse kat kat
Yerden göge dek hezâr rahmet

Cû' ile geçerdi ekser evkât
İkbâl itmez ta'âma bi'z-zât

Der-menkabet-i Cenâb-ı Ciblî
Hizır ile görüşdigin rivâyet

İtmiş vasfin iden hikâyet
Hizır ile görüşdigin rivâyet

Misbâh-ı sülük ol vahîdiñ Perverdesidir Ebu Sa'îd'iñ	Her hücre tolu ricâl-i usşâk Yek-lahza cemâl-i yâre müştâk
Ol dem ki çıkış nasîhat eyler Va'zîna gelür nice velîler	Tâ'ât u sülük-ı sûfiyâna Mahsûs olmuş ol âsitâne
İtdükce olur ma'a'l-irâde Boyunlarına kadem-nihâde	Bî-şübhe budur ne kîl ü ne kâl Harmengeh-i kiştzâr-ı âmâl
Bağdâd Şattu idince tuğyânGark olmaları olur nûmâyân	Der-Vasf-ı Şîhâb Suhreverdi
Halkı nefesinden ister imdâd Yâ şeyh diyü iderdi feryâd	Şehrâh-ı sülük-ı reh-neverdi Bû Hafz Şîhâb Suhreverdi
Eylerdi asâ ile işaret Başlardı tenezzüle o sâ'at	Siddîk-nisbet semiyy-i Fârûk Âşık aña sâlikân o ma'sûk
Asrında yoğdu aña hem-tâ Kutbiyyetin eylemişler imzâ	İbnü'l-ahîdir Ebu'n-Necîb'iñ Perverdesidir hem ol Lebîb'iñ
Nâmı tutmuş bütün cihâmu Kutbiyyetinin budur nişâmu	Seyhü'l-urefâ mücâhid-i dîn Âhir-res-i evliyâ-pişîn
Ol heybet ile o merkad-i pâk Hayret-bahşâ-yı çeşm-i idrâk	Zânû-zede-i harîmi efrâd Seccâde-nişîn-i bezm-i irşâd
Ol künbed-i sebzi dir görenler Tûfi-i behîst-i adne beñîzer	Ser-çeşme-i feyz-i selsebili Reh-yâb-ı harem-serâ-yı Cibîlî
Ferş-i harem leb-â-leb envâr Rûmâlgeh-i kibâr-ı züvvâr	Zâtında ne rütbedir ol ârif Şâhididir avârifü'l-ma'ârif

Bağdâd-ı Irakın evliyâsı
 Olmuşdu şîhâb-ı intihâsı

 Eylerdi serhen? ü müdellel
 Erbâb-ı sülük müşkilin hal

 İlm ü amel ile bî-medânî
 Asrında yoğidi aña sâni

 Bağdâda azîmet itdi nâgâh
 Teshîrine geldi Hârezmşâh

 Haşmetle hezâr lesker ile,
 Geldi nice yüz biñ asker ile

 Rifâti halîfe oldu nâ-çâr
 Dergâh-ı azîzden talebkâr

 Vardi nice ger nasîhat itdi
 Kâr eylemedi fezâhat itdi

 Kahriña olup dehen-güşâde
 Gel gör ne olur hilâf-ı âde

 Bâd-ı sarsar o demde çıktı
 Âb haymelerin başına yıkıldı

 Kalbine dokındı ol dil-âzâr
 Yağdı üzerine bir aceb kar

 Tâkat yoğ idi dahi karâra
 Azm eylediler bütün firâra

 İdbârına çün azîz el açdı
 Kış geldi o şâha döndi kaçdı

 Gösterdi kerâmeti ol âgâh
 Ahsent hezâr bârekallah

 Âli câmi' o merkad-i nûr
 Ak bâb civârm itdi ma'mûr

Der-midhat-i Şeyh Azîz Tâyi

 Ol tağayyür iden kabâyi
 Dâvûd bin Nusayr bin Tâyi

 Ser-çeşme-i zemzem-i hakîkat
 Tâb-eften-i meclis-i tarîkat

 Tilmîz-i İmâm-ı A'zam idi
 Efkah kâmil müsellem idi

 İrşâd idicek Habîb âmî
 Terk eyledi cümle ìn u âmî

 Gitti o ifâde istifâde
 Nefy ile başladı cihâda

 Oldı giderek imâm-ı ümmet
 Mîhrâb-ı niyâz-ı ehl-i hâcet

 Erbâb-ı sülüküñ akdemîdir
 Üstâd-ı Habîb-i A'cemîdir

Tenhâlılığı itmişdi mu'tâd
Uzletgehi idi Kerh-i Bağdâd

Sofî demde makâmı cennet olsun
Sîr-âb-ı zülâl-i rahmet olsun

Yine ol mahalde defn olunmuş
Rihletde o arsada bulılmış

Der-menkabet-i Azîz-i Ma'rûf

Ol buk'adadır velîler ekser
Ol arsa aceb hureste-enver

Ta'akkul u kerâmet ile mevsûf
Kerhî nesebetdir ismi Ma'rûf

Büy-i çemen-i latîfi her ân
Müşgîn-sâz-ı meşâmm-ı insân

Bâlâ-kün-i kâr-ı sîr-ı Feyyâz
Âbid zâhid müfiz-i murtâz

Ol yerde sabâ ki geh vezândır
Çün nağme gîdâ-yı rûh-ı cândır

Tâyî yakdı anîñ çerâğın
Şâdâb itdi derûnî bâğın

Dest-i nesemât ile nevâhi
Bu yerden alırlar inşirâhi

Gûşunda idi sadâ-yı Dâvûd
Sîr-ı Acemî dilinde mevcût

Vasfin işiden görenle yeksân
Dâvûdî nefes müferrah-ı cân

Şehrâh-ı sülûka oldı kâ'id
Kutbeteyne fuhûl-ı şâhid

Olmuşdur o merkade ne minnet
Mecrâ-yı murâd altı sâ'at

Sebt oldı fuhûle çün esâmi
Abdâline yazıldı nâmi

Yetmez mi saña kerâmete dâl
Ol merkade yüz sürer beher-sâl

Ol zâta makarr olan o merteb
Olmañ mü mazanne-i icâbet

Olmaz mü dile safası meşhûd
Bir yerde ola makâm-ı Dâvûd

Nessâc-ı sebrruk-ı ma'ârif
Sîr-bahş-ı derûn-ı gül-i ârif

Ol türbe-i pâke yüz sürenler
Her ne dilese virür erenler

Mektfûbda nâmu mu'teberdir
Şehbâl-ı hümâm-ı nâ-berdir

İş'âl-ken-i şumû'-i idrâk
Dil-hastalara türâbı tiryâk

Kerhi bî-tamâm iden ziyâret
Gel gel Sakatî'den itme gaflet

Bâb-ı harem-i safâ sırısti
Rûmâl ideni ider behîşti

Kurbında o kâmiliñ mezâri
Ol yerde imiş kadîm dâri

Züvvâra kesel bulur mu hîç yol
Rûhâniyetle dopdolu ol

Ser-halka-i bezm-i evliyâdir
Asrında e'azz-ı asfiyâdir

Ol câmi'-i pür-safâ o merkad
Uşşâka ferah-resân-ı sermed

Lafz-ı Sakatî ki ya'ni Attâr
Şeh-bender-i kâsibân-ı ticâret

Ta'yîn-i fuhûl-ı işâretidir
Rûz-ı şenbih ziyâretidir

Oldı alemi-i sırrı ârif
Güldeste-i gülşen-i ma'ârif

Ammâ ki meşâyih itdi âdet
Tâ ola bürehne-pâ ziyâret

Kerhî'den o dem ki bey'at itdi
Her kârından ferâgat itdi

Gel gör ki nedir bu izzet-i şân
Ol dahi bizim gibi bir insân

İtmişdi sülûka anı sâ'î
Ol nazar-ı ceyb-i râ'î

Eltâf-ı Hudâ'ya mazhar olmuş
Bir zerre hâk cevher olmuş

Nefsiyle cihâdu âdet itdi
Tenhâca oturdu uzlet itdi

Ahsent zihî inâyet-i Hak
İtmiş anı kudsiyâna mülhak

Müşkilleri aña mülhem oldu
Esrâr-ı ledünne mahrem oldu

Şâyeste geçen o yerde evkât
Olursa vesile-i mübâhât

Oldı giderek karîn-i eviâd
Seccâde-nişin-i cây-ı irşâd

Der-medh-i Sîrrî-i Zü'l-kirâm

Miftâhü'l-gayb kapular açdı
Evlâ tabakâna tâmi geçdi

Oldı olıacak safâ ziyâde	Sâdât-ı kirâm muktedâsı
Kutbiyyete dek kadem-nihâde	Kavmiñ ulusı ve mültecâsı
Gel gör ne makâma oldu nâ'il Şâkirdi ola Cüneyd-i kâmil	Ummân-ı cevâhir-i ma'ârif Esrâr-ı hakîkati mûkâşif
Kadrini bilüp ulı medânî Hem-hâb itmiş yanında anı	Mesned-pîrâ-yı sadr-ı fetvâ Hâdi-i tarîk-i zühd ü takvâ
Bir tahta oturmuş iki hâmân Yok anda nizâ'-ı tâcdârân	Murtâz-ı veli mücâhid-i dîn El-bürz-i vakâr u izz ü temkîn
Kutbiyyetin ile o künbed-i pâk Sâhib-kamereyn-i reşk-i eflâk	Oldukda mehâbeti hüveydâ Îslâma gelür görince tersâ
Sâ'irlere nisbet ile hâlet Bu cây-ı ferah-fezâda kat kat	Nâşîlerden lisânu sâlim Âdâb-ı şerî'at üzre dâ'im
Der-zikr-i Cüneyd-i Sâhib-îrşâd	İtseydi eger 'alîle himmet Geldiği yere giderdi 'illet
Mezkûr Cüneyd o dürr-i meknûn Hâli ayağı ucunda medfûn	Va'zîna geleydi bir günehkâr Tâ'ib tâhir giderdi nâ-çâr
Tâ'ifeteyne seyyid oldı Fazl-ı ver'i cihâna doldı	İtdikçe nisâr o la'l-i dür-pûş Gûş-ı câna olurdu mengûş
Silk-i tabakât-ı evliyâda Îkincide geldi nâmî ziyâde	Der-Vak'a-i Cenâb-ı Mansûr
Zühd ü takvi ile 'alemdir Hakkâ ki azîz-i muhteremdir	Ol cây-ı ferah-fezâ-yı pûr-nûr Kurbında anûñ makâm-ı Mansûr

Hallâc-ı cihân fedâ-yı uşşâk	Nefsü'l-emriñ katî hilâfi
Tûfân-ı belâ şeh-per-i âfâk	Hakkında iderler ihtilâfi
Şehr-i Beyzâda neş'et itdi	Îzhâr iderdi sânihâti
Bağdâda gelüp ikâmet itdi	Mir'ât-ı zamîrinde läyihâti
Amr Mekkîniñ oldı mürîdi	Bir yemde görülmeli o cûşış
Uşşâk-ı hakîkatîñ ferîdi	Makder-i beşer değil bu gûşış
Şehrâh-ı tarîk-i hakka râgîb	Bir gömlek ile haremde dâ'im
Nûrî ve Cüneyd ile musâhib	Bir yıl ser ü pâ bürehne kâ'im
İfrât-ı muhabbet ile meczûb	Ahbâbı libâsim yapardı
Ser-mest-i rahîk-i aşk-ı mahbûb	Gömlekle deri bile kopardı
Îzhâr-ı kerâmeti mukarrer	Sâ'ir tâ'ât hadden efzûn
Envâr-ı sülük ile münevver	Biñ rik'at idi namâzı her gün
Lîkin cezebât içinde şaşmış	Ma'lûm değil hakîkat-i hâl
Deryâ-yı telâşı başdan aşmuş	Hüsün-i zanda ne kîl ü ne kâl
Ba'zılar ider bu kavlı ısgâ	Kabrin idegör anîñ ziyâret
Katline Cüneyd vire fetvâ	Olsun o garîk-i bahr-ı rahmet
İtmişdi o demde Cüneyd rihlet	Meczûb-ı Hudâ Cenâb-ı Behlûl
On bir sene soñradır şehâdet	Züvvâra değil bu yerde mechûl
Bir sözle harem-serâya girmiş	Bâzâr-ı serâ-furûş-ı Behlûl
Ber-dâr olmuş murâda irmış	Setr itmek için güher nihâdirin
Dîdâr-ı bekâ olup hüveydâ	Mecnûna çıkarmış idi adın
Dar olmuş anîñ başına dünyâ	

Terk eylemiş idi izz ü şâni
Dutmuşdı cihânu dâstâmu

Bu yerde hemîse cilvegâhi
Âmed şüde dâ'imâ nigâhi

Âyîne kalbi söyle pür-nûr
Yoğ idi anıñ yanında mestûr

Her kim aña uğrayup geçerdi
Kalbinde ne var ne yok açardı

Söyledi hemîse dürr-i meknûn
Mecnûn diyen afia oldı mecnûn

Ârif ü dânanâ veli âgâh
Bir pûla satardı virse câh

Bir iki harfden ev yapardı
Cennet evidir diyü satardı

Kabr-i şeref-i ziyâret olmuş
Bir ev gibi yapmak âdet olmuş

Rûhâniyet anıñ nişânu
Şehbâz-i velâyet anıñ nişânu

Varsa eger anda bir kûhenkâr
Tâ'ib tâhir dönerdi nâçâr

Çok kimseleri o cây-i pür-nûr
İtmişdi metâlibiyle mesrûr

Elden koma sıdk u ihtirâmu
Hâli değil evliyâ makâmu

Cân u dilden kıl iltimâsi
İksîr altun ider muhâsi

Hâkine niyâzi her zamân it
Mâksûd ne ise der-miyân it

Bî-şübhe olur murâd hâsil
Böyle olinur merâma vâsil

Der-menkabet-i İmâm Hanbel

Zâhirde imiş zamân-i evvel
Âsûdegeh-i İmâm-i Hanbel

Var idi binâ-i merkadi hem
Mâ-beyn-i Şatt u İmâm-i A'zam

Etrâfına Şatt olup havâle
Ol mâhi kuşandı sanki hâle

Hâlâ ne eser ne sâht-i hâk?
Kalmış Şat içinde merkad-i pâk

Âgâhıdır evvelde evliyânını
Gâyet ulusıdır asfiyânını

Nûr-i vechin görince gebrân
İslâma gelürdü ez-dil ü cân

Zâhirde cihâdi emr-i fetva
Bâtında kemâl-i zühd ü takva

Asrında fuhûlüñi a'zamıdır
Ehlu'llahıñi mükerremidir

Me'vâsi riyâz-i cennet olsun
Râhına hezâr rahmet olsun

Der-hâtime-i Riyâz-i Züvvâr

Kâmi yeter eylediñ sebâhat
Bağdâd velilerin ziyâret

Bulduñ bu zemîni nâgehâni
Mânende-i genc-i Şayegânî

El-hak bu eserde bî-riyâsin
Vassâf-i kibâr-i evliyâsin

Erzân harîd olur yerinden
Gel câ'ize iste her birinden

Ammâ ki değil metâ'-i dünyâ
Alma gevher yerine mînâ

Âhir demde inâyet iste
Her birinden şeffâfat iste

Esdikçe nesîm-i lutf-i Sübâhân
Merkadleri ola bâg-i Rûdvân

Varmak lâzım değil o câya
Bunu okumak ider kifâye

Mâksûd senâalarıdır ancak
Rahmetle du'âlarıdır ancak

Înkâr derûna bulmasun yol
Sîdk ile muhabbet-i evliyâ ol

Çün kim idesin veliyi ikrâr
Hâzır bu velileriñ nesi var

Înkârîñ ise netîce hâli
Tekzîb-i selef olur makâli

Her birisi bir veli-i âgâh
Râzî ola cümlesinden Allah